

Udruga za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đurđevac

Naš prozor u svijet

Broj 2, prosinac 2010.

U ovom broju...

1. Riječ urednice: **Veza koja traje**

Str. 3

2. Riječ Predsjednice Kristinke Štefan

Str. 4-5

3. Sveti Nikola i Božićne aktivnosti

Str. 6-7

4. Druženje s Martincima i Dani keramike

Str.8-9

5. Volonteri u Našoj Udruzi

Str.10

6. Kutić za roditelje: Katica Bratanović, prof. savjetnik **O posebnim mamama**

Str.11

7. Aktivnosti Udruge kroz godinu

Str. 12-15

8. Domaćinstvo

Str.16-17

9. Mala škola za velike kreativce

Str.18-19

10. Zajednica " Vjera i svjetlo"

Str. 20

11. IN MEMORIAM MARIJANKA KELIĆ (1961. - 2010.)

Str. 21

12. Picokijada i Posjet " Ludbreškom suncu"

Str. 22

13. Aktivnosti Poludnevnog boravka

Str. 23

Impressum:

"Naš prozor u svijet" časopis Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đurđevac

Izdavač: Udruga za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đurđevac

Za izdavača: Kristinka Štefan

Adresa: Trg sv. Jurja 12, pp 138, 48350 Đurđevac

Tel: 048/811 384 Fax: 048 /811 384

Internet stranice: [www. udrugdamrdju.hr](http://www.udrugdamrdju.hr)

Glavna urednica: Božica Mikuldaš

Uredništvo: Kristinka Štefan, Božica Mikuldaš i Sanj Flajs-Vidaković

Suradnice: Ana Đurrišević, Ksenija Grgičin, Irena Kovačić, Marija Krznarić, Ana Ščapec

Lektor: Marica Cik-Adaković

Grafičko oblikovanje: Sanja Flajs-Vidaković, Zoran Vidaković

Tisak: SUPERPRINT

Naklada: 150

Časopis je tiskan uz potporu Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi.

Veza koja traje

Božica Mlkuldaš
Tajnica Udruge

I ovaj broj posvećen je članovima naše Udruge: našoj djeci, roditeljima, voditeljima i prijateljima, koji rade i žive s istim ciljem. Filozofije su im različite, ali temeljno načelo je isto: njegovanje zajedništva, osjećaja pripadnosti, podrške i kvalitetne komunikacije. Povezani smo istim ciljevima koje

I dalje se nastavlja priča o ljudima koji žive s nama, neumorno rade, s puno srca i energije ostvaruju različite poduhvate ne podižući buku ... Razmišljaju pozitivno, jer pozitivne misli prizivaju pozitivne događaje.

**POVEZANI SMO
ISTIM
CILJEVIMA KOJE
ŽELIMO
ZAJEDNIČKI
OSTVARITI,
RADI
DOBROBITI
NAŠE DJECE.**

Kontinuirano traju aktivnosti poludnevnog boravka, kreativnih radionica, nastavlja se radost druženja u «Velikom» i «Malom» klubu, a roditelji s veseljem čekaju poziv na tradicionalne Božićne i Uskrsne radionice. U okružju međusobnog uvažavanja s mnogo radosti i ljubavi naša djeca redovno sudjeluju u različitim ciljanim aktivnostima koje potiču njihove socijalne i psihofizičke sposobnosti.

Vjerujemo da smo kroz ovih dvanaest godina djelovanja postali poželjna sredina još mnogim osobama s teškoćama u razvoju koje čekaju uključenje u naše programe.

“Čovjek samo srcem dobro vidi. Bitno je očima nevidljivo.”
A.S. Exupery

Kristinka Štefan

Predsjednica Udruge i Petrina mama

Riječ Predsjednice

Poštovani čitatelji!

S obzirom da ćete u ovom broju časopisa čitati o aktivnostima članova Udruge, prvenstveno naših korisnika, od prošlog broja časopisa do danas, željela sam Vam ukazati na aktivnosti kojima Upravni odbor Udruge nastoji unaprijediti kvalitetu života naših korisnika i njihovih obitelji. **K**ako bi se još kvalitetnije provodili naši projekti poludnevnog boravka i popodnevnih radionica tijekom cijelog tjedna, odnosno tijekom cijele godine, želja nam je bila proširiti prostor

Udruge, što smo i uspjeli ostvariti u srpnju 2009.g. dobivši u zakup od Grada Đurđevca dodatni prostor veličine 63 m², koji je sastavni dio zgrade u kojoj je i prostor koji Udruga koristi već 4 godine. **S** obzirom da je dobiveni prostor bio trošan i koristio je kao skladište prošlom zakupoprimcu, neophodno ga je bilo potpuno urediti, što smo i započeli krajem 2009.godine, te završili veći dio građevinskih radova (otucanje stare žbuke, zidanje pregradnih zidova, postava kompletnih

elektroinstalacija i vodovodnih instalacija, žbukanje zidova iznutra i izvana te postavljanje PVC stolarije). **S** uređenjem prostora ove godine Udruga je započela tek u srpnju, kad smo bili sigurni da su osigurana sredstva za provođenje projekata poludnevnog boravka i popodnevnih radionica i to od strane Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi i Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti. **U** uređenju prostora su nam pomogli i donatori – tvrtke našega kraja koje su bez obzira na ovo recesijsko vrijeme

Posebne zanimljivosti:

- **PROŠIRILI SMO PROSTOR UDRUGE PODRŠKOM GRADA ĐURĐEVCA, MINISTARSTVA ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI, MINISTARSTVA OBITELJI, BRANITELJA I MEĐUGENERACIJSKE SOLIDARNOSTI**
- **U UREĐENJU SU NAM POMOGLI DONATORI- TVRTKE NAŠEG KRAJA**

Naš prozor u svijet 2

Prošireni i obnovljeni prostor Udruge

Stoga hvala svima koji su suradnjom s nama ili donacijom ugradili toplinu i ljubav u naš prostor.

I uspjeli smo! Do kraja listopada smo potpuno uredili dodijeljeni prostor, a naši korisnici su dobili novu radionicu, novi izložbeni prostor, kupaonicu za invalide, te prostoriju za individualni rad s korisnicima.

Sada naši korisnici imaju na raspolaganju više od 150 m² prostora te 200 m² uređenog dvorišta u kojem svakodnevno provode dio radnog dana, a na čemu nam mogu pozavidjeti i Udruge iz većih gradova. Veseli nas

što prijedlozi, obećanja i dobre namjere unazad posljednjih pet godina nisu bile bez odgovarajućih konkretnih akcija, jer bez pomoći šire društvene zajednice to ne bismo uspjeli.

Naime, skrb za osobe s invaliditetom vrlo je kompleksna i dugotrajna zadaća nas roditelja, ali i cijele društvene zajednice. Svojim akcijama kontinuirano pokušavam

utjecati da se promjeni odnos lokalne sredine spram osoba s invaliditetom, ali se moramo zapitati činimo li i mi roditelji uistinu dovoljno kako bi našoj djeci s teškoćama osigurali sretan život.

Nije dovoljno da im osiguramo samo topli kutak u vlastitom domu, liječnika, njegu, ili pak rehabilitaciju. Nitko od nas ne može biti sretan, ako je zatvoren

Prošireni i obnovljeni prostor Udruge i vrijedni Mali Klubaši

I oni žele izaći izvan doma, šetati, slušati glazbu, družiti se sa svojim vršnjacima. Svako izbjegavanje uključivanja djeteta s teškoćama u razvoju u sredine izvan kuće, bilo vrtiće i školu ili nakon toga u radionice i na druženja, onemogućava njegov socijalni razvoj i zapravo ga zakida za jedan velik dio njegovog djetinjstva i kvalitetu življenja.

Dragi roditelji, nađite vremena da što više i što češće uključite svoju djecu u projekte Udruge, otkrijte što ih usređuje i to im omogućite.

I na kraju, svima Vama, dragi suradnici, donatori, prijatelji i čitatelji zahvaljujem na Vašem doprinosu.

Želim Vam sretan Božić, a u novoj 2011. godini ostvarenje svih Vaših želja.

SVETI NIKOLA

Sv. Nikola jedan je od najomiljenijih kršćanskih svetaca. On je svetac, zaštitnik pomoraca, trgovaca, putnika, ribara, zaručnika i naravno nas djece... Sva djeca radosno iščekuju njegov blagdan pa smo i mi u našim prostorijama Udruge s nestrpljenjem očekivali dan 3. prosinca kada nas je konačno posjetio Sv. Nikola. Svoje želje prikazali smo crtežom, ukrasili panoe i pripremili kratak program kako bi što

svečanije dočekali našeg Svetog Nikolu. Recitiranjem, plesom i pjesmom željeli smo Svetom Nikoli pokazati što smo sve naučili i koliko se veselimo njegovom dolasku. Osmijeh nije silazio s naših lica kada nam je Sveti Nikola podijelio dugo očekivane darove. Najviše nas je nasmijalo kada su i naše voditeljice dobile darove – „velike šibe“. Fotografirali smo sa Svetim Nikolom kako bi nam ostao što duže u sjećanju do ponovnog susreta. (A. Đ.)

Božićna radionica

Dana 11. prosinca 2009. godine u prostorijama Udruge održana je tradicionalna božićna radionica. Voditeljica radionice bila je profesorica Božica Sobota koja je svojim originalnim idejama – izradom ukrasa za bor od eko materijala i

prirodnih plodova oduševila sve sudionike radionice. Djeca i roditelji izrađivali su eko ukrase kojima su zajednički okitili veliki bor. Nakon ukrašavanja bora druženje je nastavljeno uz božićne pjesme i božićne slastice. (M. K.)

Petra, sv. Nikola i Mario

Jelena, Damir i Željka na Božićnoj radionici

Gotovi "škrneclini"

Pomažimo jedni drugima

HUMANITARNA AKCIJA

Božićno vrijeme je vrijeme mira, obiteljskog druženja i darivanja. Radost darivanja prošlog Božića su osjetili i korisnici naše Udruge. Vrijedno i marljivo su kroz cijeli mjesec prosinac izrađivali različite prigodne ukrase i predmete te ih nesebično ponudili na humanitarnoj akciji „Za Helenu Šabarić“ u organizaciji Foruma žena grada Đurđevca. U prodaju radova su se uključili i roditelji koji su vrlo rado odvojili dio svojega vremena i podržali svoju djecu u njihovom nastojanju da pruže pomoć

onima kojima je potrebna. Sav prihod je bio namijenjen djevojčici Heleni Šabarić koja boluje od bulozne epidermolize, bolesti poznatije pod imenom „leptirova bolest“. Borići od filca, anđeli od fima, ukrasi od slanog tijesta, svijeće i vjenčići od vune brzo su našli put do ruku slučajnih i namjernih prolaznika. S ponosom možemo reći da su korisnici naše Udruge sakupili preko tisuću kuna za ovu humanitarnu akciju te pokazali da imaju veliko srce. (I.K.)

Božić s korisnicima poludnevnog boravka

Već drugu godinu zaredom korisnici Poludnevnog boravka ukrašavaju božićno drveće u prostorijama Centra za socijalnu skrb grada Đurđevca.

Korisnici poludnevnog boravka cijeli prosinac izrađuju prigodne ukrase te kad se približi vrijeme kićenja božićnih drveća puni uzbuđenja odlaze u Centar i

tamo zajedno s djelatnicima okite bor.

Tu uvijek bude puno uzbuđenja, smijeha, veselja i radosti.

Nakon uspješno odrađenog posla slijedi ono najzanimljivije, a to je druženje djelatnika i korisnika uz slatkiše i sokove. (A.Š.)

Veselo druženje u Centru za socijalnu skrb grada Đurđevca

Zajednička radionica

korisnika Malog kluba, poludnevnog boravka i članova Molitvene zajednice mladih Martinci iz Virja

U predblagdanskome raspoloženju, potaknuti željom za zajedničkom suradnjom voditeljice Malog kluba – Irena Kovačić i Poludnevnog boravka – Ana Ščapec organizirale su zajedničku radionicu članova Udruge i članova MZM Martinci iz Virja. Tema radionice je bila izrada blagdanskih čestitki koje ćemo poslati dragim nam suradnicima, donatorima, sponzorima i prijateljima Udruge povodom božićnih blagdana.

Iako su Martinci već bili gosti Udruge, ova skupina naših članova se još nije susrela s njima. Pa kako bi ublažili tremu, koja se vidjela i kod jednih i kod drugih te se upoznali zaigrali smo igru; Mreža prijateljstva - u kojoj je bio zadatak predstaviti se, te od vune, dodajući klupko jedni drugima, isplesti mrežu prijateljstva.

Nakon upoznavanja valjalo je prionuti na posao.

Kako je sav rad bio zamišljen na osnovi rada u paru trebalo je složiti parove koji će zajedno raditi na određenom dijelu izrade čestitki. I opet smo zaigrali igru. Igra je bila – Pronađi par. Svaki od članova Martinaca je dobilo po jednu sličicu, isto kao i svaki od korisnika, nakon toga su se morali „prepoznati“ po istim sličicama. Kad smo se podijelili u parove, mogli smo početi.

Jedna grupa je bojala hamere u različite nijanse plave boje, druga grupa je izrezivala anđele od rižinog papira. Nakon sušenja boje jedna je grupa izrezivala obojene hamere u zadanu veličinu, a druga je grupa sastavljala i lijepila čestitke u finalni proizvod.

Uz neizostavnu okupljanje uz kavu, čaj, grickalice i kekse druženje je potrajalo puno duže od planiranog.

Na samom kraju Martincima smo podijelile evaluacijske upitnike kako bi dobile povratnu informaciju o očekivanjima, interesu te prijedlozima za buduću suradnju. (A.Š.)

DANI KERAMIKE

Već treću godinu zaredom hladne zimske mjeseca koristimo za radionice keramike gdje članovi naše Udruge, roditelji, voditelji te ostali prijatelji Udruge vrijeme provode u ugodnom druženju s glinom. U atmosferi prepunoj smijeha, rada i zabave svake godine nastaju radovi od gline kojima se, nakon dugotrajnog procesa modeliranja, sušenja, pečenja, bojenja, glaziranja i ponovnog pečenja, prezentiramo na Picokijadi, točnije na izložbi kolača i ručnih radova.

Osim terapijskog djelovanja koji ima glina kao medij izražavanja, radionice keramike jako povoljno djeluju na međuljudske odnose. Tako zajedničkim radom i druženjem osobe s mentalnom retardacijom pronalaze zadovoljstvo i radost u uspješnosti svoga rada, a njihovi roditelji u međusobnom druženju pomažu jedni drugima, što konkretnim savjetima, što jednostavnim druženjem ljudi koje povezuju slične životne priče. (A.Š.)

Volonteri u našoj Udruzi

Rijetko nam se dogodi da nam se ukaže prilika za velika djela. Ali svijet je pun za učiniti mala. Sally Koch

Ova tvrdnja ukazuje nam na važnost prepoznavanja potreba zajednice u kojoj živimo te aktivno uključivanje u aktivnosti kojima pomažemo ljudima. Osobe koje se uključuju na ovaj način u organizacije pokazuju želju za otvaranjem novih mogućnosti, stjecanjem novih znanja, razvoja kreativnosti i pozitivno utječu na život ljudi. To su **VOLONTERI**.

Naša Udruga potiče uključivanje volontera jer je to jedan od načina kako izravno informirati i osvijestiti zajednicu o učenicima s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.

U rad naše Udruge volonterski uključuju se učenici Gimnazije "Dr. Ivan Kranjčev" iz Đurđevca, članovi zajednice "Vjera i svjetlo" te studentica Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta iz Zagreba. Svojim uključivanjem pokazuju svjesnost o potrebi pomaganja. (S.F.V.)

Nakon poziva članica Vjere i svjetla (koje ujedno i idu na druženje u Mali princ), odvažila sam se te otišla na prvi susret Velikog kluba. Ono što me je očaralo već u hodniku je, vjerojatno najtopliji, doček koji sam ikad doživjela. Zašto sam otišla ponovo i idem i dalje? Kako i ne bi? Atmosfera koja je na druženju u Malom princu je prekrasna. Oni koji me i nisu poznali, od početka su me prihvatili. Dva sata (koliko traje druženje) mi uvijek prođe u trenu. Ono što mi se najviše sviđa je to što su svi „Klubaši“ veoma iskrene i otvorene osobe. Radost koju dožive zbog malih stvari je ono što me iz susreta u susret uvijek pozitivno iznenadi.

No, tog lijepog osjećaja koji osjetim svaki put kad sam na susretu ne bi bilo, da nema velike susretljivosti voditeljica Sanje i Marije prema „gostima“ Velikog kluba. Jedan od najljepših susreta mi je bio onaj za moj 18. rođendan (imala sam sreće pa mi je ove godine rođendan pao baš na ponedjeljak).

„Klubaši“ su se pokazali sjajnom ekipom za proslaviti rođendan.

Ana Lovrak

Maja i Marija

Nakon četiri godine volonterskog rada mogu sa sigurnošću reći da sam odabrala zanimanje kojim se želim baviti cijeli život. Studentica sam pete godine Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta koji je bio moj prvi izbor. Svoju prvu praksu odradila sam u školi za djecu s teškoćama u razvoju u sklopu koje sam prvi puta i posjetila Udrugu. Osim samog prostora, oduševili su me i svi korisnici, od najmlađih do najstarijih. Iako sam u početku mislila da se neću snaći u radu sa starijima, sada mi to predstavlja izazov i posebno zadovoljstvo.

U vrlo kratkom vremenu prihvatili su me kao dio svoje "ekipe" i pokazali mi puno svojih pozitivnih osobina. Svatko od njih je poseban i meni drag na svoj način. Ono što me oduševilo kod druženja je to što se svi trude učiniti atmosferu opuštenom i prijateljskom, puno je smijeha i razgovora, i vidi se da su svi prisutni tamo jer to žele, a ne zato što bi možda trebali biti. Žao mi je što zbog svojih obaveza ne mogu češće dolaziti na druženja, ali to ne smanjuje moju želju da im se, kada završim fakultet, pridružim **kao njihov stalni član**.

Maja Huzjak

Proslava Aninog rođendana u dvorištu Udruge

Katica Bratanović
prof. defektolog
savjetnik

Većina žena postaje majkom. Neke svojom voljom, neke pod pritiskom okoline. A neke iz čiste navike. Ove će godine 100 000 žena postati majke hendikepirane djece.

O posebnim mamama...

Svaki je čovjek jedinstveno biće sa specifičnim doživljajima sebe i svijeta oko sebe.

Način našeg razmišljanja i ponašanje uvelike određuje ono što nam se događa u životu.

Istraživanja pokazuju da ljudsko ponašanje manje ovisi o situaciji u kojoj se nalazimo, a više o tome kako mi tu situaciju doživljavamo i vrednujemo. Ključ uspješnog života je naučiti načine ponašanja koji dovode do izvrsnosti, a isključuju nepoželjna ponašanja. Želim s vama podijeliti razmišljanja o posebnoj mami.

POSEBNA MAMA

Većina žena postaje majkom. Neke svojom voljom, neke pod pritiskom okoline. A neke iz čiste navike. Ove će godine 100 000 žena postati majke hendikepirane djece. Jeste li već razmišljali kako se biraju majke hendikepiranoj djeci? Zamišljam si Boga kako lebdi iznad zemlje i s velikom pažnjom odabire subjekte za produženje vrste. On sve promatra i diktira anđelima upute u veliku knjigu: Beth Armstrong, sin Matija,

svetac zaštitnik; Marjorie Forest, kći Cecilija, svetica, i tako dalje. Konačno jednom anđelu spominje jedno ime i kaže sa smiješkom: "Ovoj ću ženi dati hendikepirano dijete. Anđeo je radoznao: „Zašto upravo njoj Gospodine? Pa ona je tako sretna."

„Upravo zbog toga „ kaže Bog sa smiješkom. Mogu li jednom hendikepiranom djetetu dati mamu koja se ne zna smijati? „ To bi bilo okrutno. „ Ali ima li ona dovoljno strpljenja?

„ Ja ne želim da ga ima odveć, jer će se utopiti u moru sažaljenja i očaja. Kad prođu početni šok i bijes, ona će to izvrsno obavljati. Gledao sam je danas. Ima smisla za samostalnost i neovisnost, koje su kod majke tolika rijetkost. Shvati, dijete koje ću joj darovati živjet će u svojem vlastitom svijetu. A ona ga mora prisiliti da živi u njezinom svijetu, a to neće biti lako. „ Ali Gospodine ona ne vjeruje u tebe. Bog se nasmiješi: „Nema veze. To ću već dovesti u red. Ona je prikladna osoba. Ima dovoljno egoizma.“

Anđeo hvata zrak: "Kako egoizma? Zar je to vrlina?" Bog kimnu. Ako

se povremeno ne može odvojiti od djeteta neće sve to moći preživjeti. Ovu ću ženu nadariti nesavršenim djetetom. Ona to još ne zna, ali treba joj zavidjeti. Nikada neće izgovorenu riječ prihvatiti kao nešto što je samo po sebi razumljivo. Ni jedan korak neće shvatiti kao nešto svakodnevno. Kad njezino dijete put kaže „mama“, bit će joj jasno da je doživjela čudo. Ja ću joj dopustiti da jasno spozna sve ono što i ja spoznajem: neznanje, okrutnost i predrasude. Dopustit ću joj da se izdigne iznad svega toga. Ona nikad neće biti sama. Ja ću biti s njom svaki dan njezina života, svake minute, jer ona radi moj posao toliko sigurno kao da je ovdje kod mene. „A njezin svetac zaštitnik?“ Bog se nasmije: „Ogledalo će biti dovoljno.“

(prema Erna Bombeck)

Jeste li već susreli ovakvu mamu? Ja ih susrećem

Valentinovo 2010.

Ove godine smo Valentinovo proslavili u ugodnom društvu. Naime, koprivnička Udruga za pomoć osobama s mentalnom retardacijom ugostila nas je u prostorima Podravskog sunca. Osim nas, pozivu su se odazvali i članovi Udruga iz Križevaca i Ludbrega. Sudjelovali smo u zanimljivim aktivnostima koje su osmislile voditeljice kluba Latica. Sve aktivnosti bile su vezane uz ljubav i zaljubljanje. Plesao se ples srca, birao se najljepši poljubac, osvajale su se slatke nagrade... Darivali smo domaćine poklonima koje smo sami izradili za ovu prigodu. Obnovila su se neka stara prijateljstva i ljubavi, rodila su se nova. Sve u svemu, uživali smo i veselimo se sljedećem Valentinovu. (M.K.)

Već je dugi niz godina tradicija sudjelovanja članova naše Udruge u manifestaciji maškara u organizaciji Turističke zajednice Đurđevca. Tako su se i ove godine polaznici Poludnevnog boravka i Velikog kluba rado odazvali pozivu i zajedno sa učenicima PŠ za djecu s teškoćama u razvoju sudjelovali u maškarama. Uz voditeljicu Poludnevnog boravka u maškare su se uključili i neki roditelji.

Ovogodišnja tema, dimnjačari, bila je nadasve zanimljiva i inspirativna. Cijeli siječanj i veljaču korisnici su vrijedno prikupljali kostime i izrađivali razne aplikacije koje su im upotpunile masku. Prema reakcijama ostalih sudionika i gledatelja zaključili smo da su maske bile i više nego odlične. Nadamo se da su naši dimnjačari bar nekom tko se uhvatio za gumb donijeli sreću. (I.K.)

Mali fašenk 2010.

U četvrtak 18.03.2010.g. u prostorima naše Udruge održana je uskrсна radionica kojoj su nazočila djeca i njihovi roditelji, staratelji, prijatelji Udruge te voditeljice projektnih aktivnosti.

Voditelj radionice bio je Zoran Vidaković, učitelj razredne nastave i likovne kulture, koji već petu godinu zaredom osmišljava ukrašavanje uskrsnih pisanica.

Ove godine su djeca bojala pisanice temperama i ukrašavala ih cvjetićima te uz pomoć roditelja izradila torbice, tzv."cekere" koje su napunili pisanicama.

Gotovi radovi bili su izloženi u prostoru Udruge, kako bi djeca svakodnevno uživala u uskrsnom ozračju, dok je dio radova bio izložen u Poslovnom centru u Đurđevcu.

Nadalje dio radova podijeljen je suradnicima i sponzorima.

I ove godine se na Uskrsnoj radionici sakupilo 50-tak članova. Ovako velika posjećenost znak je da djeca i njihovi roditelji vole zajedno provoditi vrijeme u kreativnom radu, ali i zabavi i plesu.

Kako bi ugođaj bio potpun, nekolicina roditelja je obradovala vrijedne članove raznovrsnim kolačima. (A.Š. I S.F.V.)

U S K R S N A R A D I O N I C A

Prijateljstvo Velikog kluba i Gimnazije Dr. Ivana Kranjčeva

Đurđevac

U lipnju 2010. godine Veliki klub je ugostio skupinu učenica gimnazije Dr. Ivana Kranjčeva iz Đurđevca i njihovu voditeljicu Jasnu Horvat Vlahović. Iako se bližio kraj nastavne godine i učenice su zasigurno imale puno školskih obaveza, inicirale su posjet našoj Udruzi. Najprije smo se svi međusobno upoznali. U radnom dijelu druženja polaznici Velikog kluba i gimnazijalke su, u parovima, izrađivali pijetlove od papira koje smo poklonili gošćama. Druženje smo završili najbolje moguće, uz razgovor, pjesmu i ples. Nadamo se da će se naše prijateljstvo s đurđevačkim gimnazijalcima nastaviti i sljedećih školskih godina. (M. K.)

EDUKACIJA ZA VODITELJICE

Voditeljice Malog i Velikog kluba, Sanja Flajs-Vidaković i Irena Kovačić, sudjelovale su na edukaciji u organizaciji Hrvatskog saveza udruga za osobe s mentalnom retardacijom u Zagrebu.

Tema edukacije je bila „Stilovi učenja“. Realizirana je u 3 modula, u trajanju od 33 sata, od lipnja do listopada 2009. godine. Edukacija je bila održana u sklopu projekta "Pitajte nas, odgovorit ćemo" čije održavanje sredstvima omogućuje Ministarstvo zdravstva i

socijalne skrbi.

Ovom edukacijom voditeljice su proširile svoja znanja koja će im pomoći u unaprjeđivanju komunikacije s korisnicima i suradnicima, stekle su osnovne vještine prezentacije, bolje i temeljitije mogu razumjeti stilove učenja i njihovu primjenu u voditeljskoj i roditeljskoj ulozi te mogu primijeniti koncept rada na sebi i cjeloživotnog učenja.

Svoja novostečena znanja i vještine uspješno primjenjuju u radu s korisnicima Udruge i njihovim roditeljima u sklopu radionica Klubova i posebno organiziranih radionica za

DOŽUPAN POSJETIO NAŠU UDRUGU

Početkom veljače 2010.

prostore naše Udruge posjetila je delegacija uglednika predvođena dožupanom Koprivničko – križevačke Županije gospodinom Ivanom Palom.

Osim dožupana u delegaciji su još bili i pročelnik Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, znanost i šport, Mladen Antolić, gradonačelnik Đurđevca gospodin Slavko Gračan, ravnatelj Osnovne škole Đurđevac, Martin Trepotec, ravnateljica Gimnazije Đurđevac

gospođa Nevenka Lončar te ravnatelj Strukovne škole gospodin Mirko Peršinović.

Ugledne goste dočekala je predsjednica Udruge Kristinka Štefan, a veseli pozdrav uputili su korisnici poludnevnog boravka. Nakon razgledavanja prostora i dvorišta koji su u upotrebi članovima Udruge, te prostora koji se renovira, predsjednica je goste ukratko upoznala s poviješću Udruge, projektima koji se kontinuirano provode u Udruzi, načinima financiranja, te planovima za buduće razdoblje. (A.Š.)

RADNA ANIMACIJA U POLUDNEVNOM BORAVKU

Od samog pokretanja projekta Poludnevnog boravka Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đurđevac u svim mjesečnim planovima postoji dio koji se odnosi na radnu animaciju. Tu su uključene aktivnosti održavanja reprezentativnosti dvorišta i neposredne okolice Udruge.

Tako svake godine korisnici poludnevnog boravka prve zrake proljetnog sunca iskoriste za čišćenje, okopavanje, sadnju cvijeća i ostale radove u dvorištu i oko zgrade Udruge.

Aktivnosti se sastoje od skupljanja smeća, čupanja korova, poravnavanja zemlje, sadnje cvijeća na cvjetnu gredicu i u cvjetnjake te čišćenja dvorišta kao i paviljona. Iznimka nije bila ni ova godina. Prvo smo pograbbjali prostor oko zgrade Udruge, zatim smo pomeli dvorište i uklonili tragove zime i snijega iz cvjetnih gredica.

U cvjećarnici smo kupili zemlju i cvijeće te ih pažljivo posadili u cvjetnjake.

Nakon sadnje na red je došlo i čišćenje paviljona, a nakon napornog rada okrjepa.

I tako svakog proljeća obnavljamo sjaj našeg dvorišta u kojem onda uživaju svi korisnici Udruge, kao i njihovi roditelji i svi dragi nam gosti.

Kroz ljetne mjesece korisnici poludnevnog boravka brinu se o posađenom cvijeću zalijevanjem i plijevljenjem, te tim aktivnostima usvajaju radne navike, a pohvale koje stižu od svih koji posjete Udrugu i vide uređeno dvorište, vrlo pozitivno djeluju na njihovo samopouzdanje te su svi vrlo sretni i zadovoljni kad vide uspješan rezultat svoga rada i truda.

IZLET NA ČAKOVEČKE BAZENE

Kao i prošle godine Udruga za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đurđevac organizirala je kupanje na gradskim bazenima u Čakovcu. Taj je jednodnevni izlet bio omogućen svim korisnicima Udruge i njihovim roditeljima. Vrijeme je bilo lijepo pa smo i mi bili vrlo dobre volje. Oduševljenje je kulminiralo samim bazenom i kupanjem. U svakom pogledu sam se osjećala kao u jednoj velikoj sretnoj obitelji, a ne kao netko tko tek nekoliko dana radi u Udruzi. Ovo je bio idealan oblik upoznavanja s roditeljima i djecom. (K. G.)

DOMAĆINSTVO

Od mjeseca rujna ove kalendarske godine u sklopu aktivnosti Malog i Velikog kluba provode se nove aktivnosti. To su aktivnosti iz područja domaćinstva koje obuhvaćaju sadržaje prehrane, odijevanja i stanovanja.

Tijekom dosadašnjeg rada uvidjeli smo potrebu i želju korisnika za ovakvim tipom aktivnosti. Realizirajući planirane sadržaje korisnici razvijaju sposobnosti i usvajaju znanja i vještine koje će im omogućiti više samostalnosti i bolje funkcioniranje u svakodnevnom životu.

U okviru aktivnosti domaćinstva korisnici uče brinuti o sebi, vlastitom izgledu, odjeći i obući, uče o kućanskim poslovima, usvajaju nove tehnike ručnog rada, uče kako pripremiti različite obroke, kako se zdravo hraniti te općenito kako brinuti o svojem zdravlju. Sve aktivnosti su osmišljene u skladu sa željama i potrebama korisnika te su prilagođene njihovim sposobnostima. (I.K.)

MOJ KOLAČ OD JABUKA

Prvo uzmemo jabuke, ogulimo ih, naribamo i dodamo šećer, cimet i mljevene kekse.

Umjesto keksa mogu se staviti krušne mrvice.

Jedan kraj drugoga slažu se listovi s tijestom.

Listovi se namažu uljem. Gore se stave jabuke.

Tijesto se zamota, stavi u tepsiju.

Sve se stavi peći u pećnicu.

Gotov kolač se jede uz kavu i čaj.

Lidija Sabolović

KAKO MIJESIM KIFLE...

Kada se moji prijatelji: Lidija, Mirko, Željka, Jelena, Darko i ja zaželimo kolača naša učiteljica Ana pripremi brašno koje se treba prvo izvagati. U toplo mlijeko stavi kvasac i to malo stoji.

U brašno stavim mlijeko s kvascem, sol, ulje i vrhnje i onda počnem mijesiti. Mene je naučila mijesiti moja baka Janica i to meni ide dobro. Mijesim tako dugo dok se tijesto ne odvoja od zdjele.

Tijesto pokrijem čistom kuhinjskom krpom i ostavim stajati na toplom. Kada se tijesto digne učiteljica Ana ga razvuče i podijeli na jednake dijelove. Tada radi jako male kiflice, koje se sve jednake. Kifle se mogu puniti šunkom i sirom, a mogu se jesti i prazne. **P**rije pečenja ih premažemo razmućenim jajetom i posipamo sezamom i makom. Jako su nam dobre...

SOK OD BAZGE POLUDNEVNOG BORAVKA

Na jednoj od mnogobrojnih šetnji gradom i užom okolicom uočili smo rascvale grmove bazge.

Kako su se cvjetovi te biljke svidjeli korisnicima nabrali smo ih i donijeli u Udrugu.

Nakon razgovora o načinima korištenja cvijeta bazge, odlučili smo pokušati vlastitim snagama proizvesti sok za osvježanje u vrućim ljetnim danima.

Prvo su Lidija i Maja oprale cvjetove, odvojile od većih peteljki i namočile u vodu u omjeru tridesetak cvjetova u 3l vode.

Nakon 24satnog namakanja, odvojile su cvjetove od tekućine i u nju dodale 3kg šećera te 8dkg limunske kiseline. Sve zajedno kuhale su dok se nije dobio sirup od bazgova cvijeta. Toplu smjesu ulijali smo u staklene boce te poslije hlađenja dobili vrlo ukusan sok u kojem će uživati svi korisnici Udruge.

Živjeli! (A. Š.)

Maja i Lidija režu cvjetove bazge

Lidija priprema sok bazge za kuhanje

Još neke domaćinske aktivnosti Malog i Velikog kluba...

Renata i Danijela pripremaju užinu

Marija priprema palačinke

Mała škola za velike kreativce

ŠARENI SVIJET KRPICA

Kako bojamo tkaninu...

Izrežemo krpice. Na stol stavimo novine. Pripremimo boje i kistove i počnemo bojati. Mi krpice bojamo u šarene boje. Najdraže boje su nam one sa šljokicama. Pazimo da ne pomiješamo kistove i boje. Krpice moramo staviti da se osuše. Od krpica šivamo ukrasne vrećice.

Renata Seleš i Martina Štikovac

Martina i Renata

KAŠIRANJE

Donesemo stari papir, novinski i svakakvi. Onda taj papir natrgamo na komadiće. Učiteljice Sanja i Marija nam malo pomognu složiti predmet ili životinju od žice ili kutije. Onda uzmemo ljepilo i namočimo papir u ljepilo i lijepimo ga na predmet. Kad se osuši bojamo ga. Kaširali smo: pingvine, žirafu, mačku, žabu i tako.

Vanja Stojanović

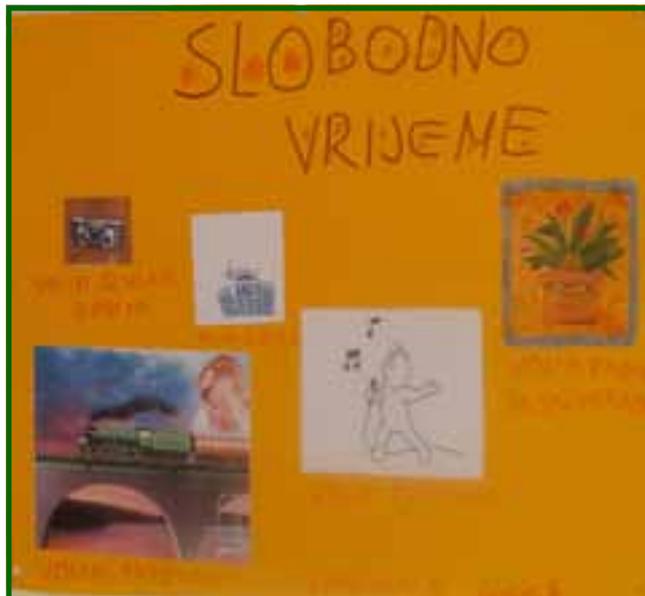
Izložbeni prostor u zgradi Poslovnog centra

Od kraja prošle godine radove članova Udruge možete vidjeti u našem novom izložbenom prostoru, u prizemlju Poslovnog centra u Đurđevcu. Prostor nam je na korištenje dao gospodin Vjekoslav Benšić. Za vizualni identitet prostora zaslužna je profesorica Božica Sobota, vanjska suradnica Udruge. Radovi su tematski odabrani, napravljeni primjenom različitih tehnika i od različitih materijala. Stoga, sljedeći put kad prolazite Poslovnim centrom, zastanite i pogledajte naš izložbeni prostor.

Radionice samozastupanja i poticanja pozitivne slike o sebi

Tijekom sastanaka Velikog kluba korisnici rade na sebi. Pod vodstvom voditeljica jačaju pozitivnu sliku o sebi i usvajaju vještine samozastupanja. U uvodnom ili radnom dijelu druženja razmišljamo o svojim vještinama, vrlinama, uspjesima. Razmjenjujemo komplimente. Razgovaramo o aktualnim problemima i načinima njihovog rješavanja, dijelimo iskustva, pružamo podršku jedni drugima. Uvježbavamo vještinu aktivnog slušanja. Poštujemo različita mišljenja. Razmišljamo o svojim pravima i obavezama, o posljedicama naših odluka, o tome koje odluke možemo donijeti sami, a koje donose za nas naši roditelji. Korisnici se ovakvim pristupom osnažuju, a sudjelovanje u aktivnostima doprinosi razvoju zajedništva grupe. (M. K.)

Plakat izradili članovi Velikog kluba

Zajednica Vjera i svjetlo

fra Ivan Široki i Marija Lončar

Jelena Ivković, Anđeo, crtež

Susret zajednice Vjera i svjetlo

Na poticaj Jeana Vaniera i Marie-Helene Matheu na hodočašću u Lurdu 1971. godine nastao je pokret Vjera i svjetlo. Radi se o međunarodnom duhovnom pokretu (zajednici) koji okuplja osobe s mentalnom retardacijom, njihove roditelje, prijatelje i duhovnike svećenike. Pokret je rođen iz želje da osobe s teškoćama u razvoju nađu svoje mjesto u društvu i crkvi.

Vjera i svjetlo daje osobama s mentalnom retardacijom mogućnost prepoznavanja i korištenja vlastitih darova i otkrića radosti prijateljstva. Zahvaljujući njima njihovi prijatelji dolaze do spoznaje da postoji još jedan svijet osim onog u kojem vladaju materijalne vrijednosti i prestiž.

Pokret svjedoči da slabost može biti izvorom života, da su ljubav i prihvaćanje mogući, da razlike među ljudima nisu samo nevolje nego mogu biti i blagoslov. Vjera i svjetlo vjeruje da svaka osoba i ona s najtežim oštećenjima može primiti sva duhovna bogatstva, sakramente i liturgijsku tradiciju.

U Hrvatskoj Vjera i svjetlo djeluje od 1993. godine i od tada se neprimjetno širi stvarajući nove zajednice. U Župi Sv. Jurja u Đurđevcu prisutna je od rujna 2009. godine. Zajednicu je okupio fra Ivan Široki iz Župe sv. Benedikta i Žalosne Gospe iz Kloštra Podravskeg uz pomoć mladih iz obje župe. Mjesečne susrete priprema koordinacijska grupa prema programu zajednice. Svake četvrtne nedjelje u mjesecu organiziraju se susreti za vrijeme kojih se kroz razgovor, slušanje, molitvu, druženje i slavlje stvara zajednica. Naša zajednica još uvijek se stvara, raste i s veseljem očekujemo nove susrete...

Božica Mikuldaš

«Po mom mišljenju, susret s Bogom nije najvažniji onima koji su najpametniji i najčasniji, već onima koji su slabi i ponizni i otvoreni za ljubav, onima koji idu putem srca».

(Jean Vanier, Postati čovjekom)

IN MEMORIAM

Marijanka Kelić

1961. — 2010.

Veoma je teško prihvatiti činjenicu da nas je zauvijek napustila naša draga Marijanka. Težina ovog trenutka to je veća, jer smo mnogo godina blisko surađivali i bili dobri prijatelji. Kod osnivanja Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom u Đurđevcu u travnju 1998. godine Marijanka je bila jedna od osnivača. Godinama je kontinuirano bila prisutna u našem radu obavljajući posao blagajnika. Njezina organiziranost, brzina, točnost - to je bila Marijanka. Težina njezinog preranog odlaska to je veća jer znamo, da je tijekom svog životnog puta bila uspješna u svemu i da je još toliko toga htjela i mogla ostvariti.

Svaki čovjek odlazeći sa životne scene ostavlja za sobom određenu prazninu. Prazninu koja je nastala njezinim odlaskom biti će veoma teško popuniti. Njezini najbliži: Pero, Martina, Matija, Mateja, roditelji, sestra, svekar i svekrva mogu biti ponosni što su je imali svih ovih godina. Nama kao zajednici Marijanka će nedostajati na našim druženjima, radionicama, izletima i u svakodnevnim susretima i razgovorima.

Mi kao zajednica roditelja i djece sa istim i sličnim sudbinama spremni smo pomoći njezinoj obitelji u danima koji dolaze. Mateja zauzima posebno mjesto u našim srcima.

Vjerujemo da s vremenom tuga ustupa mjesto sjećanjima s ljubavlju. Njezin lik u našim srcima ostaje dio naših posebnih sjećanja i uspomena... Hvala joj na svemu što je učinila za našu zajednicu.

Svjedoci smo prolaznosti života, a odlaskom naše Marijanke možemo samo reći „ Jedna zvijezda promijenila je mjesto, ali nije izgubila sjaj“.

PICOKIJADA 2010.

Svake godine krajem lipnja održava se kulturno-turistička manifestacija Picokijada. Uoči “Legende o Picokima” na tradicionalnoj izložbi kolača i ručnih radova, naša Udruga već niz godina izlaže radove koji su nastali u kreativnim radionicama. Ove godine predstavili smo se keramičkim kućicama, mobilima, pijetlicima. Izložili smo magnetiće i fimo-broševe. Izlaganje radova ima osobit značaj za predstavljanje aktivnosti naše Udruge lokalnoj zajednici.

Osobito nas je radovala velika posjećenost našeg štanda. Uz drage nam sugrađane i prijatelje naše Udruge, riječi pohvale uputili su nam pjevač etno glazbe Žiga Međimurski i redatelj “Legende o Picokima” Krešimir Dolenčić. (S.F.V.)

Lidija, Marija, Mario i Žiga Međimurski

Gradonačelnik Slavko Gračan, dogradonačelnica Marijana Markešić i članovi naše Udruge

ČLANOVI UDRUGE NA LUDBREŠKOJ SVETOJ NEDJELJI

“Ludbreško sunce”, Ludbreg

Zahvaljujući dugogodišnjoj dobroj suradnji s Udrugom „Ludbreško sunce“ naša udruga bila je pozvana na dane Ludbreške Svete Nedjelje. Tako je dio članova 29. kolovoza 2010. išao u Ludbreg, gdje su sudjelovali u euharistijskom slavlju koje bilo posvećeno bolesnima, osobama s invaliditetom, osobama s mentalnom retardacijom te djelatnicima Caritasa.

Nakon Svete mise zajedno s gostima iz Udruge „Ivanečko srce“ iz Ivanca, “Srce“ iz Zeline te Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom iz Koprivnice i Križevaca te našim domaćinima Ludbrežanima zaputili smo se u Ludbrešku „Kuću sunca“ u Globočecu gdje smo

uz izvrstan ručak nastavili ugodno druženje, uz koje je upriličen i kratki programu kojem su korisnici svake Udruge pokazali što mogu i znaju. Članice naše Udruge su se prezentirale recitacijama i plesom, tako su Josipa i Jelena Ivković recitirale svoje vlastite pjesme, Marija Matkov je pročitala molitvu zajednice „Vjera i svjetlo“, a Maji Mikuldaš i Petri Štefan u pačjem plesu su se pridružili članovi Križevačke Udruge. Kao nagrada za prikazano svima su dodijeljeni darovi i zahvalnice što je osobito razveselilo sve sudionike programa. (A. Š.)

Članovi naše Udruge ispred Svetišta Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu

Aktivnosti Poludnevnog boravka

Druženje kroz smijeh, proslave rođendana, šetnje, rad u boravku, zabavu u parku...

NAŠE BOŽIĆNE I USKRSNE ČESTITKE

